

# ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזוהַר הַקְּדוּשׁ

לְתַנּוּא הַאֲלוּקֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זַע"א



## אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 94



האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א  
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ההפצה בחינם ולתרומות: 0527651911

### מעשה ברבי בון

(זוהר חדש ב רות כט, א)

הָאֵם, שְׁנֵאמַר (ישעיה נ) "וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם".

**"וְאֵת"** הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ". הִרְכִּין רַבִּי בּוֹן אֲזַנּוֹ, וְשָׁמַע אֶת הַקּוֹל שְׁאוֹמֵר: חָבַל עַל זֶה, לֹא אָמַר וְלֹא כָלוּם. מִי שֶׁחָס, מִשְׁאִיר הָאֵם וּבְנֵיהָ וְהוֹלֵךְ לוֹ. וּמָה שֶׁהָאֵם מְגַרֶשֶׁת מִן הַקֶּן, מָה הִיא אוֹמֶרֶת? אוֹי שֶׁהַחֲרֻכְתִּי אֶת בֵּיתִי וְשִׁרְפֹתִי אֶת הַיְכָלִי וְהַגְּלִיתִי בְנֵי לְבִין הָאֲמוֹת. וְעַל זֶה יִרְחַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֲרִי הִרְחַמְנָן אֵין נִמְצָא אֶלָּא כָּאֵן.

**וְעַל** זֶה שְׁכִינָה צוֹעֶקֶת עַל בְּנֵיהָ. הִנֵּה כְּתוּב "שִׁלַּח תְּשַׁלַּח", שְׁנֵי שְׁלוּחִים, שֶׁהֵם בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי. "שִׁלַּח תְּשַׁלַּח" - אֶפְלוּ מֵאָה פְּעָמִים, שְׁאֵם חוֹזֶרֶת עַל גּוֹזְלֵיהָ תוֹךְ אֶהֱבֵת בְּנֵיהָ, שִׁלַּח אֶפְלוּ כְּמָה פְּעָמִים, עַד שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ וְסוֹתֵר אֶת הַקֶּן שְׁלָהּ, וַיִּטַּל הַבָּנִים הַנִּסְתָּרִים בְּקוֹן, לְהַטִּילֵם לַגַּי, הֲרִי הִרְחַמְנָן אֵין נִמְצָא אֶלָּא כְּךָ. "וְהֵאֲרַכְתָּ יָמִים" - שִׁיְאָרֵךְ רִגְזוּ מִן שֵׁשֶׁת יָמִים, שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים. "ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֵךְ אַפַּיִם" וְגו'.

**אָמַר** רַבִּי חֲזַקִּיָּה אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן קִיסְמָא אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל, כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

רַבִּי בּוֹן כָּל יָמָיו הָיָה בְּקִיֶּסְרִין. יוֹם אֶחָד רָאָה אֶת הָעַם שְׁפוֹרְחִים, שֶׁהִיוּ הָעֲנִיִּים הוֹלְכִים, וְאֵין מִשְׁגִּיחִים עֲלֵיהֶם. אָמַר, וַדַּאי הִדִּין רָאוּי לְכָאֵן. קָם וְהִלֵּךְ לוֹ.



יוֹם אֶחָד חָלְשָׁה דַעְתּוֹ. פָּגַע בְּכַפֵּר סִיכְנִין בְּרַמּוֹן, וְנִרְדַּם. שָׁמַע קוֹל אֶחָד שֶׁל תַּנּוּא אֶחָד שְׁעוֹסֵק בְּרִנַּת הַתּוֹרָה שְׁאוֹמֵר, (דברים כב) "כִּי יִקְרָא קוֹ צְפוּר לְפָנֶיךָ" וְכוּ'. "קֵן" - זֶה תְּשׁוּבָה. "בְּדֶרֶךְ" - זֶה רַחֵל, שְׁנֵאמַר (משלי ד) "וְאֲרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכוּן הַיּוֹם". וְ"צְדִיקִים", שְׁנֵי בָּנִים, יוֹסֵף וּבְנֵימִין. וְהִיא נִקְרְאת לְבִנָּה, הוֹלְכֵת כָּל הַלֵּילָה, וּמֵאִיר לָהֶם "עַד נִכוּן הַיּוֹם", שֶׁהוּא יַעֲקֹב.



**"בְּכָל עֵץ"** - כָּל זֶה צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים. "עֵץ" זֶה שְׁכִינָה, שְׁנֵאמַר "עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ". "עַל הָאָרֶץ" - זֶה אָרֶץ הַתְּחִתּוֹנָה. "אֶפְרָחִים" - זֶה שְׁנֵים עָשָׂר שְׁבָטִים שֶׁלְמַעְלָה. "אוּ בִיצִים" - זֶה יִשְׂרָאֵל שֶׁלְמַטָּה, שֶׁהֵם כְּמַלְבוּשׁ שֶׁלְגוּף. "וְהָאֵם רִבְצַת עַל הָאֶפְרָחִים" וְכוּ', "שִׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת

עשית" וגו'. כל העולם לא באים אלא בחכמה, והאדם התמלא בכל. שאר הבריות, בציוור (בתוספת) של חכמה שנשארה באדם.

**ואף** על גב שכל הבריות כף, לא היתה בריה קלה לרדף אחר מעשה האדם כמו העוף.

אדם בונה בנין לדיוורו, והעוף בונה בנין לדיוורו. אדם מביא מזון לבנו, העוף מביא מזון לבניו. אדם מרפא את המחלות בעשב, והעוף מרפא את המחלות בעשב. אדם אמן ועושה אניות בים, והעוף נוטל גוזליו ומתקינם על חוף הים.



**אדם** משבח ומרומם את המלך העליון, והעוף מצפצף ומשבח את רבונו, שהוא האלוה העליון. ומשום כף, "למען ייטב לך". לא כתוב איטיב לך, אלא "ייטב לך". אותו השלוח של הצפור שמשלח, שמעורר על העולם להיטיב לך.

**רבי** בון קם והלך אליו, ומצא שהוא רבי ינאי הזקן, מן החברים. נכנס אצלו ונשקו בראש. אמר, כמו שנחמת את לבי, כך ינחם הקדוש ברוך הוא אותך. ישבו יחד.

**פתח** אותו הזקן ואמר, (רות א) "ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ". בזמן שהקדוש ברוך הוא דן את העולם, את מי הוא דן תחלה? את אותם שהם דנים את העולם. הם דנים את העולם, מי דן אותם? הקדוש ברוך הוא. מפני קלקול הדין רעב בא לעולם.

**בכל** זמן אינו בא, אלא בעון ראשי העם. כמו זה שאמר רבי יודאי, מה שכתוב (משלי יג) "רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט" - כשיש ספוק אכל בעולם, ניר ראשים, הם זורעים ואוכלים לשבע. וכשאין אכל בעולם, "יש נספה בלא משפט", יש מי שעומד בשלוח, ונספה מן העולם. על איזה עון? על עון שמקלקלים את הדין ואת המשפט ומעוותים אותו.

את העולם, ברא אותו בשלשה קשרים, והם חכמה ותבונה ודעת, שכתוב (משלי ג) "ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה בדעתו תהומות נבקעו".

**וכל** הקשרים באדם. וקשר התבונה שפקע מהם, התפשט בשאר הבריות, ובכלם יש השכל לפי דרכו.

**העוף** הזה, כשפורח מגוזליו ונשלח מעל בניו, מצפצף והולך, ולא יודע לאיזה מקום הולך, נודד לאבד את עצמו. והקדוש ברוך הוא שכתוב בו (תהלים קמה) "ורחמיו על כל מעשיו", אפלו על יתוש קטן בעולם, רחמיו על הכל. אותו הממנה על העוף מתעורר אל הקדוש ברוך הוא.

**והקדוש** ברוך הוא מתעורר על בניו. אז קול יוצא לפניו ואומר (משלי כז ח): "כצפור נודדת מן קנה בן איש נודד ממקומו". אז הוא מעורר רחמים על כל אותם ההולכים ונודדים ממקום למקום, ומאתר לאתר אחר. שבורי לב, שבורי כח. ומעורר רחמים על כל העולמות וחס עליהם, ועוזב את חטאי הנודדים ממקומם, וחס עליהם ועל כל העולם.



**ועל** כן אמר הקדוש ברוך הוא, אשרי הצפור בחוץ. והיא מעוררת רחמים על כל העולם. מי גרם לחוס על העולם ולעורר עליהם רחמים? אותו האדם ששולח אותה הצפור לצערה בשני גונים, כך מתעורר הקדוש ברוך הוא ומתמלא רחמים על כל אותם בעלי הצער, ועל כל אותם שנודדים ממקומם. ומשום כף, שכרו של האדם הזה, מה כתוב בו? (דברים כב) "למען ייטב לך והארכת ימים".

**קם** רבי בון על רגליו, ושמח ואמר: ברוך הרחמן ששמעתי את הקול הזה, ואלמלא לא באתי לעולם אלא לשמע את זה - די לי!

**חזר** אותו הקול כמו מקדם, פתח ואמר, (תהלים קד) "מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה

**ואם** תאמר, אם הגדולים חוטאים בלא משפט, שלא עשו משפט בעולם, הקדוש ברוך הוא בא להרג העניינים בשבילם? אלא העניינים הם פליו של הקדוש ברוך הוא, והם קרובים אליו. וכשהרעב בא לעולם, הם צועקים אליו, והקדוש ברוך הוא שומע להם, ומעין על העולם, ודן את אותם שגרמו הצער הזה על העניינים, ונספים מן העולם קדם זמנם, שכתוב (שמות כב) "אם צעק יצעק אלי" וגו' "ושמעתי כי חנון אני". ואומר (שם) "וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב" וגו'.

**יש** מי שאינו דן את הדין לאמתו, ומקבל עליו שָׂכָר. כגון אבא, שראה אחד מחבק לאשת איש ומנשקה, הוציא אותם למלקות, והרגם. לא שהם בני הריגה, אלא לעשות סיג לתורה, שלא יאמרו, הדין הוציאם מדין תורה, שלא מחיבים הרג, אלא ועשו סיג לתורה. והדין שלא עושה סיג לתורה, אין לו סיג בעולם הזה, של נין ונכד ויהיה עצור ועזוב. ובעולם הבא מעבירים ממנו אותם מעשים טובים, שהם סיג לאדם לעולם הבא. כמו זה שאמר רבי נורי, עשו סיג לתורה כדי שתאריכו ימים בעולם הזה ובעולם הבא.

**"ויילך"** איש - בכל מקום שנאמר "איש", צדיק גדול בדורו הוא, שיוכל לעמד על עצמו ועל אחרים. כענין זה לגנאי - (בראשית כה כז) "איש יודע ציד איש שדה", רשע ברשעו הורג, ומקפח בני אדם ולא פוחד.

**אלימלך** גדול בדורו ראוי לעמד על עצמו ועל אחרים. כיון שראה הרעב, מיד ברח. לפיכך נענש. (שופטים יט א) "מבית לחם יהודה" - ממקום סנהדרין גדולה, מהנביעה של התורה ששם, כמו שנאמר (שמואל ב כג) "מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער".

**וזה** עקר רגליו מנביעת התורה של בית לחם יהודה, לגור בשדי מואב, ומשום כך נענשו. ואתה רבי, גלית עצמך במקום שנובעים החברים מעינות של תורה כאן? אמר, ברוך הרחמן ששלחני לכאן לשמע את דבריך.

**בודאי** באותו זמן, יש נספה ומסתלק מן העולם קדם זמנו, "בלא משפט" - על שלא הוציאו המשפט לאורה, ועל שעוהו וקלקלו המשפט. שאמר רבי יוסי, כל דין שאינו מחמיר את הדין, אין מחמירין דינו מלמעלה, ומסתלק מן העולם קדם זמנו. זהו שכתוב (משלי יג) "יש נספה בלא משפט".

**יש** מי שדן את הדין לאמתו, ומקבל שכר עליו מאת הקדוש ברוך הוא. ויש מי שדן דין אמת לאמתו ונתפש, כגון דין שמדקדק דקדוקים לזכות לרשע. שלמדנו, בית דין מכין ועונשין שלא מן התורה, כדי לעשות סיג לתורה, או מפני שהזמן גורם, והדין מסלק עצמו מן הדין ומלהענישו, ומדקדק בענין הדין למצא פתח לזכות אותו מן הדין ממש, והוא דין אמת. אפלו כך, כשהקדוש ברוך הוא דן את העולם, אותו הדין נתפש עליו, ומסתלק מן העולם קדם זמנו. ואם לא, עליו הכתוב אומר



✉️ 📧 ✉️ **מכתב למערכת** ✉️ 📧 ✉️

ב"ה

אכבוד הרב זראס מהאמ"ן שליט"א

תודה רבה אמה שליויתם והפצתם את תורת הרשב"י בעולם, חבר שלי סיפר לי שבצכותכם כבר גמר יותר מ-50 פעמים את כל התיקוני זוהר, ונוסע למצאן אצמאן אמירון אצמאן הקדוש של הרשב"י, וולאז שם כל תיקוני הזוהר ביום אחד, אני לא צוכר כמה שעות הוא אולאז אבא הרבה.

אשריכם!!!  
אני גם התחלתי אולאז בכל יום, ובפרט בשבת קודש שעות על גבי שעות, ואני מרגיש כמו בן אצמא חזש למש, וקשה לי להתנתק מזה.

תודה  
צבי זרובר

**קובץ שופר הזוהר**  
פרק טז  
ובו ספר אחד  
ספורי הזוהר (288 עמודים)

